

آرزو ترا پی!

آرزو ترا پی!

انیمیشن «در جستجوی نیمو» Finding Nemo داستان مِهیج گمشدگی یک دلقک ماهی در سواحل سیدنی استرالیا است که سال ۲۰۰۳ توسط کمپانی دیسنی تولید و برنده اسکار شد.

قسمت پایانی این انیمیشن «تمثیلا» شرح حال قابل ترحمی از وضعیت اپوزیسیون برانداز جمهوری اسلامی را همسان سازی می‌کند که شایسته عبرت است.

اپیزودی که طی آن ماهیان اسیر در آکواریوم، هر چند موفق شدند با توسل و استقرار در کیسه‌های پلاستیکی و وکیوم شده خود را به دریای آزاد و «آزادی» برسانند اما بعد از مواجهه ناتوانی و بی‌عملی منتج از اسارت در سلول‌های پلاستیکی نوین‌شان، فرجام آن آزادی محاسبه نشده را تنها با یک سوال تمام کردند:

Now What?

شبکه تلویزیونی «من و تو» لابراتواری ارزشمند از گونه‌شناسی همین «اپوزیسیون مهجور» را نمایندگی و میزبانی می‌کند که طی یک سال گذشته با مخارجی سرسام‌آور سنگین‌ترین آتش تهیه را جهت بی‌فروغ کردن انتخابات مجلس شورای اسلامی در اسفندماه را لجستیک و عهده‌داری کرد و در فردای اعلام نتایج انتخابات پس از زوال ابتهاج اولیه‌شان بوضوح یک

NowWhat?

ببوتانه را می‌شد در ناصیه‌شان مشاهده کرد!

شبکه «من و تو» بدون مجامله شاخص و کانون اصلی بیماری مخالفان برانداز جمهوری اسلامی است که به شفاف‌ترین شکل ممکن درد اصلی مخالفان و لزوم درمان ایشان را برون‌ریخت می‌کند و بر همین منوال بعد از ۴ دهه «رویا اندیشی و آرزو ترا پی» قابل توجه خواهد بود چنانچه دلسوزان نظام با استراتژی «تمهید مخالف دانا» حزم اندیشانه به کمک این اقشار آمده و لااقل آموزش شیوه شایسته مخالفت و راهکار بایسته مبارزه متکی بر عقلانیت را به ایشان و برای ایشان بستر سازی و آموزشگاهی کنند.

قدر مسلم برخورداری از «مخالف دانا» این امکان را فراهم می‌کند تا طرفین در چالش با یکدیگر ورز یا بند و عمق و سطح نزاع‌شان را کیفیت و حیثیت بخشند.

مع‌الاسف براندازی‌طلبان در جمهوری اسلامی ضعیف نیستند، مریض‌اند و اطفالی را می‌مانند که از شدت «دماغ‌کوژی» محتاج «شدت پداکوژی»

بنیادگرایان نه اند!
ایشان سندروم «بارون دروغگو» را می‌مانند که سفیهانه در «ناگریزی
فرو رفتن در باتلاق» گیسوان خود را بالا می‌کشند تا بدانوسیله
بتوانند از مهلکه بگریزند! (تصویر ضمیمه)
مشکل نظام با این اپوزیسیون زیاده‌خواهی ایشان نیست، ژاخرائی
ایشان است.

این بخش از اپوزیسیون قبل از آنکه با جمهوری اسلامی مشکل داشته
باشند از جوار شیزوفرنی اجتماعی مبتلابه‌شان زجر می‌کشند. رنجش
ایشان از جمهوری اسلامی گرفتاری ایشان در دوگانه «خوشزیستی با لایف
استایل غربی» و تباین آن با «بهزیستی مستظهر به مفاهیم و الگوهای
مذهبی» است.

ایشان گرسنگانی را می‌مانند که در حسرت این‌همانی با غربی‌ها در
«دیزی‌سرا» ژيگو سفارش می‌دهند!

#داریوش_سجادی

#اپوزیسیون

#تلویزیون_من_و_تو

#شیزوفرنی